

Zabawy logopedyczne - / ćwiczymy przy każdej okazji /

28.05.2020

1. „Lusterka” – zabawa dydaktyczna. Rodzic. pokazuje różne śmieszne miny i pozy, a dziecko go naśladuje. Rolę prowadzącego może przejąć dziecko.

2. „Na łące”

- a) „Wąchamy kwiaty” – ćwiczenia oddechowe. Dziecko nabiera powietrze nosem do brzucha, a następnie wypuszcza je buzią.
- b) „Żaba łąpie muchę” – ćwiczenia warg i języka. Dziecko naśladuje ciche bzyczenie muchy. Na umówiony gest R. wysuwają szeroki język – jak najdalej do przodu – robi „łyżeczkę” i chowa język.
- c) „Rechot żaby” – ćwiczenia mięśni policzków. Dziecko nadyma policzki i zatrzymuje w nich powietrze. Następnie naciska policzki palcami wskazującymi i wolno wypuszcza powietrze.
- d) „Złapana mucha” – ćwiczenia języka. Dziecko przy zaciśniętych ustach wypycha końcem języka policzki od środka (w różnych kierunkach).

3. „Szumią drzewa” – dziecko nabiera powietrza nosem do brzucha, a następnie wypuszcza je buzią, udając szum drzewa. „Głosy zwierząt” – ćwiczenia ortofoniczne: dziecko naśladuje odgłosy zwierząt, jednocześnie wypowiadając głoski i zdanie – dzięcioł: *puk, puk*; sowa: *uchu*; wilk: *auuu*; *Misie jedzą miód* – ćwiczenia języka. Dziecko z języka robi dużą łyżeczkę i naśladuje lizanie miodu, oblizuje wargi oraz kłaska.

4. „Baranek”:

- a) „Suszenie wełny” – ćwiczenia oddechowe. Dziecko nabiera powietrze nosem do brzucha, a następnie wypuszcza je buzią, dmuchając na małe kawałki waty – stara się je przesunąć.
- b) „Mały baranek” – ćwiczenia ortofoniczne. Dziecko naśladuje odgłosy wydawane przez barana lub owcę.
- c) „Przysmaki baranów” – ćwiczenia języka i mięśni policzków. Dziecko udaje gryzienie trawy, a następnie przeżuwanie jej z zamkniętymi ustami.

5. „Znudzony niedźwiedź” – dziecko stoi. R. opowiada dziecku:

W pewnym lesie mieszkał niedźwiedź, który ciągle się nudził (*dziecko naśladuje ziewanie z wydawaniem cichego odgłosu aaaaa*). Zastanawiał się, czym mógłby się zająć, żeby nie było tak nudno (*dziecko palcem wskazującym i środkowym obydwu rąk masuje delikatnie stawy żuchwowe ruchami okrężnymi*). Drzewa w jego lesie były bardzo wysokie i nie mógł nic zobaczyć. Musiał wspinać się na tylne łapy. Ale co chwila opadał z powrotem na ziemię (*dziecko stoi w lekkim rozkroku, wspina się na palce i bezwładnie opada na pięty – nie przewracając się*). Miś był smutny i ciężko wzdychał (*dziecko stoi wyprostowane, ręce trzyma na przeponie, ustami i nosem nabierają powietrza do brzucha i wypuszczają je długim wydechem na głosce a*). Nagle zobaczył małego chłopca, który lizał lody (*dziecko wysuwa płaski język i wciąga go z powrotem do jamy ustnej*). Pomyślał o wszystkich smakołykach, które chciałby zjeść (*dziecko wysuwa język jak najdalej i oblizują się, rysując jak największy krąg*). Na samą myśl o miodzie zrobiło mu się wesoło (*dziecko szeroko rozciąga wargi na boki, wykonując przerysowany uśmiech*).

6. „Rozgrzewka aktorów” – dziecko do zabawy wykorzystuje lusterko. Dziecko patrzy na R., który demonstruje dowolne ćwiczenie logopedyczne. Następnie dziecko samodzielnie wykonuje ćwiczenie, sprawdzając w lusterku poprawność wykonania. Następnie przechodzą do następnych ćwiczeń:

- a) Ćwiczenia rozluźniające. Dziecko zamienia się w szmacianą lalkę– lekko pochylając się do przodu i bezwładnie potrząsając całym tułowiem oraz głową; przy zamkniętych ustach i brodzie lekko skierowanej do klatki piersiowej cicho mruczy (rozluźnianie strun głosowych).
- b) Ćwiczenia oddechowe. Dziecko leży na plecach. Ma na brzuchu książkę lub jakiś

płaski przedmiot. Wdechem robionym nosem i ustami kieruje powietrze do brzucha i podnosi przedmiot do góry.

c) „Wrony bez ogona” – ćwiczenia wydłużające fazę wydechu. Dziecko na jednym wydechu stara się powiedzieć całe zdania: *Pierwsza wrona bez ogona. Druga wrona bez ogona. Trzecia wrona bez ogona.* Tak aż do dziesięciu. Przy kolejnych próbach dziecko stara się powtarzać po dwa, a następnie po trzy zdania na jednym wydechu.

7. „Zwierzątka”:

a) „Koniki” – ćwiczenia języka. Dziecko kląska – naśladując odgłos stukania końskich kopyt.

b) „Kotki piją mleczko” – ćwiczenia języka. Dziecko wysuwa język szeroki i na przemian wąski; płaski lub zaostroszony, a następnie unosi lekko brzegi języka do zębów.

c) „Małpki” – ćwiczenia warg. Dziecko ściga usta i wysuwa je do przodu, przesyła całuski. Następnie przesuwają wargi w lewo, a następnie w prawo – robi uśmieszki jednostronne.

8. „Spacer Dinek” – R. prosi dziecko, by wyobraził sobie, że język to mały dinozaur Dinek, a ono będzie pokazywało to, co robił przy pomocy języka, warg i zębów. R. opowiada historyjkę i pokazuje ruchy. Dziecko trzyma przed twarzą lusterko i robią to samo: Mały dinozaur Dinek spał smacznie pod wielką paprocią (*usta półotwarte, język leży płasko w jamie ustnej*). Nagle zaświeciło słońce i Dinek zaczął się budzić (*poruszanie całym językiem za dolnymi zębami*). Najpierw wyciągnął lewe nogi (*wypycha sztywnym językiem lewy policzek*). Potem wyciągnął prawe nogi (*wypycha sztywnym językiem prawy policzek*). Rozejrzał się dookoła (*czubkiem języka rysują na wewnętrznej stronie policzków koło*). A potem wstał i wyprostował się (*dotyka czubkiem języka górnego wałka dziąsłowego*). Nagle zobaczył kolorową muchę i zaczął ją gonić (*szybkie ruchy językiem w jamie ustnej*). Ale niestety musiał się zatrzymać, bo na jego drodze leżał wielki pień drzewa. Dinek musiał pod nim się przecisnąć (*przeciskanie języka pomiędzy złączonymi zębami*). Gdy poszedł kawałek dalej, stanął przed olbrzymim kamieniem, który tarasował mu przejście. Dinek postanowił go przeskoczyć. Musiał próbować kilka razy (*zaciśnięte zęby, rozchylanie i zaciskanie warg*). W końcu mu się udało. Poszedł dalej. Nagle usłyszał nad głową jakiś dźwięk. Bardzo wysoko wyciągnął szyję (*wysuwanie języka daleko do przodu złożonego w kształt łyżeczki*). Zobaczył najpiękniejsze motyle, jakie kiedykolwiek widział (*szeroki uśmiech*). Zadowolony wrócił pod swoją palmę (*oblizywanie językiem górnej i dolnej wargi*).

9. „Wiosenne zabawy”

a) „Nareszcie zima odchodzi” – zabawa rozluźniająca. Dziecko robi oddech ulgi, jednocześnie wypowiadając: *uch, ach*, na zmianę.

b) „Wesołe usteczka” – zabawa oddechowa. Dziecko nabiera powietrza i stara się jak najdłużej wypowiadać samogłoski na wydechu. Może przy tym poruszać wargami w prawą i lewą stronę.

c) „Żabi śmiech” – ćwiczenia warg. Dziecko wymawia na przemian bardzo dokładnie samogłoski: *e – i; e – y; e – u; e – a, e – o*.

10. „Wesołe zwierzątka”

a) „Mruczenie” – ćwiczenia rozluźniające. Dziecko na wydechu mruczy.

b) „Masażyki” – ćwiczenia rozluźniające. Dziecko masuje sobie twarz wydając dźwięki: opukiwanie nad górną wargą – mówi *www...*, pod dolną wargą – *zzz...*, klatka piersiowa – *zzz...*

c) „Wesołe ustka” – ćwiczenia oddechowe i artykulacyjne. Dziecko nabiera powietrza i stara się jak najdłużej wypowiadać sylabę *mu* na wydechu. Może przy tym poruszać wargami w prawą i lewą stronę.

d) „Koniki” – ćwiczenia języka. Dziecko kląska czubkiem języka – naśladując odgłos stukania końskich kopyt.

e) „Kotki piją mleczko” – ćwiczenia języka. Dziecko wysuwa język, na przemian szeroki i

wąski; płaski lub zaostrzony, następnie unosi lekko brzegi języka do zębów.

11. „Traktor”

- a) „Mruczenie” – ćwiczenia rozluźniające. Dziecko na wydechu mruczy.
- b) „Masażyki” – ćwiczenia rozluźniające. Dziecko masuje sobie twarz, wydając dźwięki: opukiwanie nad górną wargą: www..., opukiwanie pod dolną wargą: zzz..., opukiwanie klatki piersiowej: żżż...
- c) „Wesołe usteczka” – ćwiczenia oddechowe i warg. Dziecko nabiera powietrza i stara się jak najdłużej wypowiadać sylabę *mu* na wydechu, może przy tym poruszać wargami w prawą i lewą stronę.
- d) „Traktory” – ćwiczenia języka. Dziecko czubkiem języka dotyka do górnego podniebienia, wprawiając język w drgania – naśladuje odgłos wydawany przez traktor.
- e) „Kotki piją mleczko” – ćwiczenia języka. Dziecko wysuwa język, na przemian: szeroki i wąski; płaski lub zaostrzony, a następnie unosi lekko brzegi języka do zębów.

12. „Gimnastyka buzi i języka”

- a) „Mówienie na wydechu” – ćwiczenia oddechowe. Dziecko nabiera powietrza nosem do brzucha, a następnie wypowiada wyliczankę:
*Każdy aktor o tym wie, Dzieci wypuszczają powietrze
że mówić nie można źle buzią na jednym wydechu.*
- b) „brr..., bzy...” – ćwiczenia ortofoniczne.
- c) ćwiczenia języka: wysuwanie języka do przodu – język wąski i szeroki; liczenie językiem dolnych i górnych zębów; zdmuchiwanie skrawków papieru z czubka języka; ćwiczenia szybkiego wymawiania głoski *r*.
- d) ćwiczenia szybkiego wymawiania zgłosek „tr” i „br”.

13. „Wiatr i balonik”

- a) „Dmuchanie balonów” – dziecko nabiera powietrza nosem, a następnie wypuszcza je buzią, udając pompowanie balonu.
- b) „Wiatr” – dziecko ma zaciśnięte zęby, naśladuje cichy szmer wiatru jednocześnie wypowiadając głoskę *szszsz*.
- c) „Nadmuchany balon” – dziecko nadyma policzki, zatrzymując w nich powietrze. Następnie naciska policzki palcami wskazującymi i wolno wypuszcza powietrze.
- d) „Wiatr w buzi” – dziecko ma zaciśnięte usta. Wypycha policzki w różnych kierunkach końcem języka – naśladuje złapany do buzi wiatr, który próbuje się wydostać na zewnątrz.

14. „Bańki mydlane”.

Dziecko nabiera powietrza do ust, wydymając policzki. Następnie palcami dotyka ich, powodując wypuszczenie powietrza z ust.